

ΜΑΘΗΜΑ / ΤΑΞΗ :	ΙΣΤΟΡΙΑ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗΣ / Γ' ΛΥΚΕΙΟΥ
ΣΕΙΡΑ:	ΘΕΡΙΝΑ
ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ:	30/12/2011

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

ΟΜΑΔΑ Α'

A.1. Να αντιστοιχίσετε τα δεδομένα της στήλης Α με αυτά της στήλης Β. Δύο δεδομένα της στήλης Β περισσεύουν.

1. γ)
2. ζ)
3. η)
4. δ)
5. στ)
6. ε)
7. ι)
8. α)

(Μονάδες 8)

A.2. Το περιεχόμενο των ιστορικών εννοιών:

- α) Εθνικό Κόμμα: σ. 92
- β) Συνθήκη Σεβρών: σ. 144 και σ. 96
- γ) Οργανισμός (Θεσσαλονίκη, 1914): σ. 140

(Μονάδες 12)

A.3. Τα προσφυγικά ρεύματα Ελλήνων, τα οποία:

α) ήταν αποτέλεσμα των ελληνοβουλγαρικών διαφορών και συγκρούσεων: σ. 137 [Οι πρώτοι Έλληνες... (Μακεδονικός Αγώνας)], μετά το τέλος των Βαλκανικών πολέμων. Επίσης, σ. 139-140 [Παράλληλα με την άφιξη ...από την υπογραφή της συνθήκης]

(Μονάδες 8)

β) ήρθαν από τη Ρωσία σ. 137 [Την εποχή αυτή... της ελληνικής κυβέρνησης], σ. 140 [Την περίοδο 1919-1921 ...και Ρώσοι]

(Μονάδες 5)

γ) ήρθαν από ιταλοκρατούμενες περιοχές σ. 140 [Έλληνες πρόσφυγες ήλθαν επίσης κατά το διάστημα αυτό από την υπό ιταλική κατοχή Νοτιοδυτική Μικρά Ασία (1919), το Αϊδίνιο, καθώς και από τα ιταλοκρατούμενα Δωδεκάνησα (κατά διαστήματα από το 1912 και εξής)]

(Μονάδες 2)

A.4. Έλληνες πρόσφυγες περιόδου 1922-1925:

Προσωρινή στέγαση: σ. 148-149 [Με την άφιξη... με τους πρόσφυγες]

Οριστική στέγαση: σ. 157 [Για τη στέγαση... Τράπεζα]

(Μονάδες 15)

ΟΜΑΔΑ Β'

B.1. Τα γεγονότα του Εθνικού Διχασμού (1915-1917).

σ. 93-96 [Ήδη από το 1912 ...εδαφών χωρίς κίνδυνο].

Παρουσιάζονται δύο πηγές προς εξέταση εκ των οποίων η πρώτη προέρχεται από το φιλοβασιλικό στρατόπεδο και η δεύτερη από το βενιζελικό. Στην πρώτη πηγή ο υποστράτηγος Δούσμανης κατηγορεί την πολιτική που ακολουθούσε ο Βενιζέλος το 1915 για την ένταξη της Ελλάδας στον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο, χαρακτηρίζοντάς την μάλιστα ως «αυτόβουλο, πρωτόβουλο, αυταρχική». Ο Δούσμανης επίσης υποστηρίζει ότι η πολιτική αυτή αφενός δεν είχε τη συγκατάθεση των Ελλήνων, αφετέρου ότι εξυπηρετούσε μόνο τα ξένα συμφέροντα. Ο υποστράτηγος καλούσε τους Έλληνες να αποδοκιμάσουν τη συγκεκριμένη πολιτική.

Η δεύτερη πηγή περιγράφει τις διώξεις που δέχονταν οι βενιζελικοί στις περιοχές που κυριαρχούσαν οι φιλοβασιλικοί. Χαρακτηριστικά του αρνητικού κλίματος που επικρατούσε είναι τα ρήματα «επτύοντο, εδέροντο, εξηυτελίζοντο, κατεδιώκοντο αναίτιως, εφυλακίζοντο». Ειδικά στο πολεοδομικό συγκρότημα της Αθήνας οι φιλελεύθεροι τρομοκρατούνταν σκληρότατα. Χαρακτηριστικό είναι το παράδειγμα των κατασηματαρχών της οδού Ερμού και Αιόλου, εκ των οποίων όσοι ήσαν υποστηρικτές του Βενιζέλου γίνονταν συχνότατα αποδέκτες βανδαλισμών στα καταστήματά τους. Στον Στρατό επίσης κυκλοφορούσαν τα «περίφημα πρωτόκολλα πίστεως εις τον Κωνσταντίνον», τα οποία όποιος αξιωματικός δεν τα υπέγραφε υφίστατο διώξεις. Διώξεις όμως υφίσταντο και τα συγγενικά πρόσωπα (μητέρες, αδελφές, κ.ά.) όσων πολιτών ή στρατιωτικών βρίσκονταν στο πλευρό του Βενιζέλου στη Θεσσαλονίκη.

(Μονάδες 30)

B.2. Ο τρόπος με τον οποίο μεθοδεύτηκε ο διωγμός του ελληνισμού το 1914 από την Οθωμανική Αυτοκρατορία, καθώς και οι μορφές που έλαβαν οι διώξεις.

σ. 138 [Η εκκένωση μεθοδεύτηκε ...σε βάρος των Ελλήνων], σ. 139 [Οι καταπιέσεις που υπέστησαν ...όσοι συνελήφθησαν εκτελέστηκαν].

Ο Μητροπολίτης Σμύρνης Χρυσόστομος απευθυνόμενος με επιστολή διαμαρτυρίας στους πρεσβευτές των Μ. Δυνάμεων τονίζει τις αγριότητες και τις διώξεις που υφίσταντο οι χριστιανικοί πληθυσμοί της εκκλησιαστικής του περιφέρειας. Χαρακτηρίζει μάλιστα τα φαινόμενα που συμβαίνουν στους ορθόδοξους χριστιανούς ως «πρωτακούστων και πρωτοφανών εις τα χρονικά της πεπολιτισμένης ανθρωπότητας». Σύμφωνα με τον Χρυσόστομο τα πιο σημαντικά από τις συγκεκριμένες βιαιότητες ήταν: α) Οι ιεροσυλίες που πραγματοποιούνταν στους ορθόδοξους ναούς από τους μουσουλμάνους, αφού οι τελευταίοι άρπαζαν τα εκκλησιαστικά λατρευτικά σκεύη και τα πουλούσαν στις αγορές μπροστά στα μάτια όχι μόνο των ομόθρησκών τους, αλλά και των δυτικών δυνάμεων που βρίσκονταν στην περιοχή. β) Η μη τήρηση της προστασίας της ιδιωτικής περιουσίας, η αρχή της οποίας είναι αποδεκτή «πανταχού του πεπολιτισμένου κόσμου». Οικιακά σκεύη και εμπορεύματα χριστιανών υφαρπάζονται λοιπόν από τους μουσουλμάνους και πωλούνται από Εβραίους παλαιοπώληδες σε εξευτελιστικές τιμές.

(Μονάδες 20)

